

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13C/65/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125375987
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Dubovcová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:6125375987.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín pred sudkyňou JUDr. Martinou Dubovcovou v spore žalobcu Pomoc motoristom, s.r.o., IČO: 50 247 026, so sídlom v Žiline, Pekná ul.č. 30/36, právne zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36 864 455, so sídlom v Žiline, Tolstého ul.č. 1201/20, proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova ul.č. 4, v konaní o zaplatenie 665,11 € s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l:

r o z h o d o l:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 665,11 € spolu so 7,15 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 665,11 € od 18.6.2025 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e:

1. Žalobca sa žalobou, podanou dňa 26.8.2025 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 665,11 € so 7,15% úrokom z omeškania zo sumy 665,11 € od 18.6.2025 do zaplatenia. Vo svojej žalobe uviedol, že dňa 05.02.2025 došlo v Trenčíne k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená A. B.. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 165/2025 zo dňa 03.04.2025, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 3.4.2025 do 12.5.2025 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do objektívnej a reálnej možnosti vyzdvihnúť si opravené motorové vozidlo z autoservisu po doručení krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 06.06.2025 na sumu 1450,23 € s DPH za 40 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.05.2025 vznikla voči žalovanému

pohľadávka vo výške 1450,23 € s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaný dňa 03.06.2025 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 785,12 €. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 17.06.2025 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 02.06.2025 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáha uloženia povinnosti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 665,11 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,15 % ročne od 18.06.2025 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Vo svojej žalobe žalobca ďalej uviedol, že aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018). K postupovanej pohľadávke žalobca uvádza, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy, a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 11Co/187/2019); bolo poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže tie náklady boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018). Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania poukazujeme na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11

ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

Vo svojom písomnom podaní (replike) žalobca uviedol, že odpor podaný žalovaným považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovaného uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom, ani právnom stave, a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaný opakovane uplatňuje rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch, vedených na rovnakom alebo obdobnom skutkovom základe. Predmetné prostriedky procesnej obrany však možno považovať za neúčinné alebo nedôvodné, čo vedie k záveru o danosti a preukázanosti žalobcom uplatneného nároku, o čom svedčia súdne rozhodnutia okresných i krajských súdov v stovkách skutkovo rovnakých alebo obdobných sporov iniciovaných proti žalovanému a ďalším poisťovňam.

Žalovaný v odpore namieta, že Nájomná zmluva zo dňa 03.04.2025 bola uzatvorená na vopred dojednaný čas do 12.05.2025, čím spochybňuje účelnosť nákladov na prenájom náhradného vozidla, keďže poškodený nemohol mať vedomosť o tom, kedy bude jeho vozidlo opravené. Vo vzťahu k námietkam žalovaného žalobca uviedol, že zmluva o nájme sa vždy uzatvára na začiatku nájmu, pri odovzdaní vozidla, nakoľko predmetná zmluva slúži nie len na účely uplatnenia poistného plnenia, ale prioritne zakladá záväzkový vzťah medzi prenajímateľom a nájomcom. Zároveň v prípade, že by nájomca odmietol vrátiť zapožičané vozidlo, spôsobil na zapožičanom vozidle škodu alebo ho užíval v rozpore s dohodnutými podmienkami, zmluva o nájme je právnym titulom žalobcu voči poškodenému na základe ktorého sa môže domáhať svojich práv, preto aj z hľadiska logického sa vždy zmluva podpisuje pri prevzatí náhradného vozidla, nakoľko je zrejmé, že už v prípade sporu by ju poškodený nepodpísal. V ďalšom je potrebné uviesť, že žalobca v čase začatia nájmu nevie, koľko bude nájom trvať, nakoľko oprava poškodeného vozidla a vybavenie poistnej udalosti je v každom jednotlivom prípade odlišná, preto je zrejmé, že dátum vrátenia vozidla poškodeným nájomcovi sa do zmluvy vписuje po ukončení nájmu, načo má žalobca špeciálne vyhotovený počítačový program. Pri podpise nájomnej zmluvy sú v zmluve uvedené zmluvné strany, typ zapožičaného vozidla, od kedy nájom trvá a cena nájmu, pričom dodatočne sa vloží len doba do kedy nájom trval, v závislosti od pokynu poškodeného, ktorý žalobcovi ako prenajímateľovi oznámi ukončenie nájmu a miesto vrátenia zapožičaného vozidla. Doba nájomného pomeru dojednaného na dobu určitú môže byť dohodorená nielen uvedením určitého časového obdobia jeho trvania, ale i tak, že dobu trvania nájomného pomeru možno viazať na konkrétnym dátumom neurčiteľnú, avšak objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochybnosti zistiť, kedy nájomný pomer skončí, pričom v dobe dojednania takejto dohody nemusia mať účastníci istotu, kedy takto dojednaná doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. V čase uzavretia nájomnej zmluvy sa prenajímateľ a nájomca dohodli na podstatných náležitostiach, a to predmete nájmu a výške nájomného. V čase uzavretia nájomnej zmluvy nájomca ani prenajímateľ zvyčajne nevedia, či bude poistná udalosť riešená ako totálna škoda alebo či dôjde k oprave poškodeného vozidla a ako dlho sa toto vozidlo bude nachádzať v autoservise, teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady na nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynakladané. Žalobca tiež uviedol, že žalovaný v podanom odpore uplatnený nárok žalobcu popiera z dôvodu neprimeranej doby trvania nájmu náhradného vozidla s poukazom na nevyhnutnú dobu opravy poškodeného motorového vozidla. Na základe toho považuje za účelný nájom náhradného vozidla len za obdobie 21 dní. K tejto námietke žalobca uviedol, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je podľa jeho názoru rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poukázal na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalobca považuje za potrebné zdôrazniť, že poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za

účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou, a to ako vo vzťahu k žalovanému, tak aj voči autoservisu. O tom, že z jeho strany nešlo o nijaké špekulatívne konanie svedčí aj skutočnosť, že poškodený nechal svoje vozidlo opraviť v autoservise C. – D. E., s. r. o., ktorý je obchodným partnerom žalovaného a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Vzhľadom k tomu poškodený v dobrej viere očakával, že jeho motorové vozidlo bude opravené riadne, spoľahlivo a rýchlo. Pokiaľ žalovaný nesúhlasí so zvoleným postupom pri oprave či konečnej dĺžke opravy, neprimeranosť jej trvania alebo údajná nečinnosť autoservisu mali byť z jeho strany zohľadnené a namietané priamo voči autoservisu pri poskytovaní poistného plnenia za opravu a nie následne v rámci nároku poškodeného. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo. Poškodený si mohol svoje opravované vozidlo vyzdvihnúť až po doručení krycieho listu zo strany žalovaného. Predmetný krycí list slúži ako náhrada za úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla. Autoservis mal až po doručení predmetného krycieho listu istotu, že mu bude poskytnutá úhrada za opravu od žalovaného. Poškodený ukončil prenájom náhradného vozidla dňa 12.05.2025, t.j. v ten istý deň, ako žalovaný vystavil a doručil krycí list autoservisu - dňa 12.05.2025. Žalobca poukazuje aj na skutočnosť, že autoservis vystavil faktúru za opravu poškodeného vozidla dňa 12.05.2025, čo svedčí o promptnosti ukončenia nájmu náhradného vozidla k uvedenému dátumu.

Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (k uvedenému poukazujeme na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poistného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje z pohľadu žalobcu neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. Žalovaný nijako nepreukázal, že momentom vystavenia faktúry za opravu zo strany servisu si mohol poškodený vozidlo prevziať a užívať ho a nájom náhradného motorového vozidla mohol byť v deň vystavenia faktúry ukončený. Preto je potrebné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému, a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti poškodený nepredĺžil svojim úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou. V tejto súvislosti poukázal na aktuálny Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.11.2023, sp. zn. 3Cob/94/2023.

Rovnako poukázal na skutočnosť, že v prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poistných udalostí autoservis nevydá poškodenému opravené motorové vozidlo, a to až do momentu zaplataenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poistného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Až následne dochádza k vydaniu opraveného motorového vozidla poškodenému. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval finančnými prostriedkami na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania. Uviedol, že sa jedná o štandardný postup a bežnú obchodnú prax autoservisov pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch náhrady nákladov za opravu z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

Žalobca podotýka, že ohľadom otázky účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla do doručenia krycieho listu poisťovňou boli prekonané rozhodnutia súdov, na ktoré poukazuje žalovaný. Vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla uviedli aktuálne Rozsudky Krajského súdu v Žiline, a to zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 9Co/107/2023 a 11Co/88/2023 a zo dňa 25.06.2024 sp. zn. 9Co/162/2023, či Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.11.2023, sp. zn. 3Cob/94/2023, ako aj stotožňujúci sa názor Ústavného súdu Slovenskej republiky s názorom odvolacieho súdu vyslovený v jeho náleze zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu

opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd Slovenskej republiky definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok.

Žalovaným uznané a vyplatené poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla predstavuje svojvoľne určenú dobu trvania nájmu, ktorú žalovaný nijako nepreukázal ani nevysvetlil. V súvislosti s trvaním samotnej opravy žalobca poukázal na to, že poškodený nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy jeho vozidla. Nemôže sa preto jednať o okolnosť, ktorá by vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Je potrebné si uvedomiť, že postup prác v servise ako aj celková dĺžka opravy sa odvíja od mnohých faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, doba dodania náhradných dielov, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. Uvedené okolnosti preto nemožno pričítať na úkor poškodeného a vyžadovať, aby sám znášal náklady za obdobie, kedy bol nedobrovoľne obmedzený v užívaní svojho vozidla a prenájom náhradného vozidla bol preňho na účely jeho bežného fungovania nevyhnutný. Žalobca v konaní objektívne preukázal, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise za účelom jeho opravy, pričom je potrebné zohľadniť fakt, že to bol práve poškodený, ktorému bol tento stav vnútený bez jeho zavinenia a ocitol sa tak v situácii, kedy nemohol využívať svoje motorové vozidlo. Z písomného vyjadrenia autoservisu C. – D. E., s.r.o., ktorý opravu vykonával, vyplýva, že poškodené vozidlo B. D. bolo do servisu prijaté dňa 18.02.2025, po vykonaní obhliadky dňa 18.02.2025 boli objednané náhradné diely dodané dňa 09.05.2025. Po dodaní náhradných dielov prebehla oprava v štandardnom režime s ohľadom na kapacitu servisných technikov a to s ohľadom na jej rozsah a technickú náročnosť a nebola autoservisom umelo predlžovaná. V tejto súvislosti poukázal na závery konštatované v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn.: 14Cob/55/2019 a obdobne v rozhodnutí zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018, v zmysle ktorého „dobu opravy poškodeného motorového vozidla bolo zrejme, že poškodený nemal možnosť ovplyvniť, preto ani v tomto smere doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla z titulu vzniknutej poistnej udalosti ako škodovej udalosti.“ V danej veci je preto relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 03.04.2025 do 12.05.2025, t. j. 40 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z predložených dôkazov, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičal náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody. Nepriaznivosť stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovaného, nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu vozidiel. Takýmto prístupom by bol poškodený neprimerane a aj nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho vozidla dopravnou nehodou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného.

Rozhodovaciu prax, o ktorú žalovaný opiera svoju procesnú obranu v jeho písomných podaniach v súčasnosti žalobca označil za prekonanú, a to vzhľadom na vyššie označený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj s poukazom na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, a to konkrétne Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 7Co/51/2024, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 6Co/77/2023, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 11Co/88/2023 a Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 9Co/107/2023. V poslednom označenom rozhodnutí odvolací súd uviedol, že nesúhlasí s obranou žalovaného o neoprávnenom zadržovaní veci autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatennej pohľadávke (§ 151s OZ). Uvedené podľa mienky odvolacieho súdu svedčí o danosti tzv. funkčnej synalagmy, v danom type záväzkovo-právnych vzťahov. Je potrebné mať na pamäti, že okrem prípadov, keď vzájomná podmienenosť práv a povinností vyplýva priamo zo zákona (napr. § 457 OZ) ide v občiansko-právnych

vzťahoch o vzájomnú podmienenosť plnenia i tam, kde táto vyplýva z dohody účastníkov. Bolo by naivné domnievať sa, že poškodený (v pozícii spotrebiteľa) by bol schopný „vyjednať si“ výnimku z danej obchodnej praxe, t.j. odovzdanie vozidla autoservisu pred úhradou (resp. prísľubom úhrady) ceny opravy. Nemožno ani spravodlivo po poškodenom žiadať, aby si na území SR dohľadával autoservis, ktorý takéto (bežnej obchodnej praxi) zodpovedajúce dojednanie v rámci zmluvného vzťahu neuplatňuje. V tomto smere teda nemožno poškodenému ani pričítať porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti (§ 415 OZ), t.j. povinnosti správať sa tak, aby škoda nevznikla (v danom prípade aby sa škoda nenavýšovala). Podľa odvolacieho súdu nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného (nákladmi za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu) inou „škodovou udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu (napr. servisu). Pokiaľ ide o poukaz žalovaného na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/94/2021 zo dňa 27.10.2021 a závery v ňom uvedené, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že odklon od uvedených záverov je zdôvodnený neskorším Nálezom Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie.

Vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla dal žalobca do pozornosti aj Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26.03.2024 sp. zn. 9Co/107/2023, no najmä aktuálny Rozsudok Krajského súdu v Žiline, a to zo dňa 18.12.2024, sp. zn. 6Co/77/2024, ktorý vychádza z totožného skutkového stavu ako je v tomto prípade, pričom vo svojom rozhodnutí argumentoval nasledovne: „Vychádzajúc z vyššie uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu je potom existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou (poistnou) udalosťou (dopravnou nehodou zo dňa 19.04.2022) a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájomnom za prenájom náhradného motorového vozidla až do realizácie úhrady žalovaným, prípadne do vystavenia krycieho listu zo strany žalovaného, daná.“

Žalobca tiež poukázal na aktuálny Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.01.2025, sp. zn. 14Co/6/2025, ktorý vychádza z totožného skutkového stavu ako je v tomto prípade a v ktorom Krajský súd v Bratislave konštatoval nasledovne: „Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je preto potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že motorové vozidlo poškodeného bolo v servise od 31.01.2024 a nachádzalo sa v ňom aj dňa 26.03.2024, kedy síce poškodený ukončil nájom náhradného motorového vozidla, avšak zo strany autoservisu v daný deň ešte nedošlo k vydaniu motorového vozidla; z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že autoservis vydáva opravované vozidlo až po predložení krycieho listu (potvrdenie vystavené autoservisom dňa 26.03.2024). Rovnako tak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že krycí list bol vydaný žalovanou až dňa 16.04.2024. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a škodou bola prerušená, a preto celú uvedenú dobu možno považovať za dobu, po ktorú poškodený bez vlastného zavinenia nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a preto je možné dospieť k záveru, že náklady za nájom náhradného vozidla boli po celú túto dobu vynaložené účelne.“ Autorizovaný servis neinformuje poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zasiela rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému doručením krycieho listu od poisťovne, kedy sa reálne dostáva opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a odpadá potreba a účel užívania náhradného motorového vozidla. Nie je relevantné náhradu za predmetnú škodu nepriznať za obdobie, počas ktorého sa vozidlo poškodeného preukázateľne nachádza v autoservise, a ktorého dĺžku nijako nezapríčinil alebo neovplyvnil poškodený, a to nasledujúce po dátume vykonania opravy odvodenom z faktúry predstavujúcej výzvu na zaplatenie (účtovný doklad). Je to totiž práve poškodený, ktorý bol proti svojej vôli vylúčený z možnosti užívania vlastného motorového vozidla a ktorému je objektívne, resp. mimo jeho vplyvu, umožnené opravené vozidlo užívať až na základe jeho vydania autoservisom po doručení krycieho listu poisťovňou. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na aktuálny Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 06.08.2025, sp. zn. I. ÚS 291/2025-56, v ktorom bola podaná ústavná sťažnosť proti rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/143/2024. Ústavný súd v uvedenom Náleze konštatoval „že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, a to až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje len s rozsahom poškodenia alebo zničenia vozidla, ale aj s primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil na elimináciu škodového následku (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). ... Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III.

ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K Obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024)“

Žalobca tiež poukázal na aktuálny Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.07.2025, sp. zn. III. ÚS 322/2025-31, v ktorom Ústavný súd vyhovel ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.02.2025, sp. zn.: 42Cob/131/2023 a konštatoval, že bolo porušené základné právo na súdnu ochranu a jeho právo spravodlivé súdne konanie. Ústavný súd uvedené rozhodnutie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie, potvrdil účelnosť nákladov na prenájom náhradného vozidla až do vystavenia krycieho listu zo strany poisťovne a zároveň uviedol, že Krajský súd v Banskej Bystrici nesprávne rozdelil dôkazné bremeno, tým že žalobcu zaťažil dôkazným bremenom o skutočnostiach, ktorých preukázanie bolo v prospech žalovanej poisťovne. Ústavný súd taktiež poukázal na bežnú obchodnú prax autoservisov a žalovaných poisťovní, pričom označil za neudržateľnú argumentáciu krajského súdu spočívajúcu v jednostrannom časovom obmedzení účelnosti nákladov na prenájom vozidla po ukončení opravy.

Žalovaný v podanom odpore poukázal okrem iného na Nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 14.02.2018, sp. zn. IV. ÚS 2043/17, podľa záverov ktorých považuje obchodný model žalobcu a jeho podnikateľskú činnosť za parazitovanie na systéme povinného zmluvného poistenia, ktoré je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Takéto argumenty žalobca vyhodnotil ako účelové a špekulatívne. V celom rozsahu odmietol, že by žalobca akýmkoľvek spôsobom parazitoval na povinnom zmluvnom poistení. Žalobca je podnikateľským subjektom, ktorý svojim klientom ponúka komplexné služby, podniká v súlade so zákonnými ustanoveniami a tiež pomáha poškodeným zmierniť stav, ktorý im bol vnútený dopravnou nehodou. Žalobca uviedol, že nie je v jeho záujme, a podľa jeho názoru, ani v záujme autoservisu, aby opravované vozidlo zotrvalo v autoservise po nejakú konkrétnu dobu alebo dlhšie ako je nevyhnutné. Žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti prenajíma motorové vozidlá, tzn. akonáhle sa ukončí nájom vozidla, toto prenajíma ďalšiemu záujemcovi. Autoservis je povinný dodržiavať lehoty pre vykonanie opráv a v jeho imanentnom záujme je opraviť čo najviac vozidiel, tzn. že pre autoservis je ekonomicky najvýhodnejšie vykonať opravu čo najrýchlejšie a vozidlo odovzdať, aby mohol do autoservisu prijať ďalšie vozidlo za účelom opravy. Poškodený má taktiež záujem na čo možno najskoršej oprave svojho poškodeného vozidla, za týmto účelom si tiež zvolil autorizovaný servis, ktorý je zmluvným partnerom žalovaného. S užívaním požičaného vozidla sú spojené viaceré povinnosti, medzi nimi i povinnosť nahradiť škodu autopožičovní, ktorej sa v prípade vedenia motorových vozidiel nie vždy dá predísť, čo by náklady poškodeného spojené s dopravnou nehodou, v dôsledku ktorej si náhradné vozidlo prenajíma, jednoznačne niekoľkonásobne navýšilo. Pokiaľ žalovaný poukazuje na akési stanovisko NBS, predmetný dôkaz nemá podľa jeho názoru nijakú právnu relevanciu v tomto alebo iných súdnych konaniach.

2. Žalovaný sa vo veci písomne vyjadril dňa 19.9.2025 vo svojom odpore, kedy uviedol, že poškodený si dal opraviť poškodené motorové vozidlo v autoservise C. - D. E., s.r.o. so sídlom F. XXX/XX, Partizánske. Za opravu poškodeného motorového vozidla bola zo strany autoservisu vystavená faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 12.5.2025. Poškodený uzatvoril so žalobcom ako prenajímateľom náhradného vozidla Zmluvu o nájme č. 165/2025 zo dňa 3.4.2025 na vopred stanovené obdobie odo dňa 3.4.2025 do 12.5.2025. Touto zmluvou si poškodený prenajíma od žalobcu náhradné vozidlo za sumu 35,- € na deň s poplatkom za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 50,- €. Žalobca vystavil poškodenému (v zmysle vyššie uvedenej zmluvy) faktúru č. XXXXXXXXXX dňa 22.5.2025 za prenájom motorového vozidla v sume 1450,23 € s DPH. Následne poškodený Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 22.5.2025 postúpil pohľadávku vo výške 1450,23 € na žalobcu. Žalovaný listom zo dňa 2.6.2025 oznámil poškodenému,

že dňa 2.6.2025 ukončil šetrenie poisťnej udalosti. Na účet žalobcu uhradil žalovaný poistné plnenie v sume 785,12 €, predstavujúce rozdiel medzi faktúrou za prenájom náhradného vozidla v sume 1450,23 € a neprimeranými nákladmi za náhradné vozidlo v sume 665,11 €. Žalovaným bolo primerané plnenie určené na 21 dní, pričom priznaná doba nájmu zohľadňovala kalkuláciu nákladov na opravu a rozsah potrebných prác. Konkrétne dĺžku doby nevyhnutnú na opravu poškodeného vozidla žalovaný stanovil na základe zdokumentovaného rozsahu poškodenia vozidla, vykalkulovaných nákladov na opravu licenčným kalkulačným programom. Na základe rozsahu poškodenia vozidla a dostupnosti dielcov potrebných na opravu vozidla žalovaný časovú náročnosť opravy stanovil v rozsahu 21 dní, v ktorých sú zarátané aj prestoje a presuny medzi jednotlivými pracoviskami. V nadväznosti na vyššie opísaný skutkový stav žalovaný uviedol, že problematiku povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla upravuje zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba „zákon č. 381/2001 Z. z.“). Z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má poistený právo, aby poisťovňa za neho nahradila poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody špecifikované v ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., za ktoré zodpovedná poistený. Žalovaný poukazuje na to, že dôkazy na podporu svojich tvrdení o účelnosti a nevyhnutnosti zapožičania motorového vozidla, je povinný v konaní predložiť žalobca. Žalovaný mal za to, že žalobca nepreukázal účelnosť a nevyhnutnosť zapožičania náhradného motorového vozidla za obdobie dlhšie ako bolo priznané žalovaným v zmysle kalkulácie, ktorú predložil autoservis opravujúci motorové vozidlo. Žalovaný k tvrdeniam žalobcu v žalobe uviedol, že nijako nerozporuje rozsah vzniknutých škôd na motorovom vozidle, avšak s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov je podľa neho neprimerané, aby oprava motorového vozidla trvala neúmerne dlhú dobu, a tým sa zvyšovali náklady na poskytovanie náhradného vozidla poškodenému. Žalovaný uviedol, že plne akceptuje svoju povinnosť nahradiť poškodenému náhradu za použitie náhradného motorového vozidla, avšak vyžaduje, aby výška tejto náhrady bola určená v súlade so zákonom a ustálenou rozhodovacou praxou súdov. Z tohto dôvodu žalovaný priznal žalobcovi náhradu len za 21 dní trvania prenájom náhradného vozidla. Skutočnosť, že bola potrebná oprava poškodeného vozidla, nie je v rozpore s faktom, že táto oprava trvala nepomerne dlho. Opravné úkony boli autoservisom určené v trvaní 6,1 hodiny. Aj pri zohľadnení dôb obstarania náhradných dielov a vykonania obhliadok vozidla, je 40 dní neprimerane dlhé obdobie, v ktorom bolo vozidlo umiestnené v servise za účelom opravy. Žalovaný mal za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal dôvody, ktoré by opodstatňovali uvedenú dĺžku opravy poškodeného vozidla. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažuje v otázke preukázania nadmerne dlhej dĺžky opravy, ktorá sa následne odzrkadlila aj v dĺžke prenájom náhradného motorového vozidla. Bremeno zodpovednosti za takýto postup servisu následne nemôže byť presunutú na žalovaného, ktorý uvedenú skutočnosť nijako nevedel ovplyvniť. Na základe primeranej dĺžky opravy vozidla a zaobstaranie náhradných dielov, pri zohľadnení technologických postupov udávaných výrobcami pre daný typ vozidiel, čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, žalovaný riadne priznal a uhradil žalobcovi náklady za nájom náhradného vozidla za obdobie 21 dní trvania prenájom. Žalobcom predložená faktúra za prenájom náhradného motorového vozidla nepreukazuje uplatnený nárok a nie je ju možné bez ďalšieho považovať za vyčíslenie skutočnej škody, ktorá má byť krytá povinným zmluvným poistením. Faktúra predstavuje daňový doklad, čo znamená, že sumu uvedenú žalobcom vo faktúre nie je možné stotožňovať so škodou, na ktorej náhradu má nárok voči žalovanému ako poisťovateľovi poškodený resp. v tomto prípade žalobca.

V súvislosti s vynaložením nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla žalovaný poukázal na judikát R 7/92, v ktorom sa uvádza, že z hľadiska rozsahu náhrady škody je potrebné skúmať, či a v akom rozsahu bolo vypožičanie vozidla za úplatu s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu skutočne nutným dôsledkom danej poisťnej udalosti. Jej skutočným následkom pritom môžu byť náklady len v tom rozsahu, v akom boli vynaložené správne a účelne na vypožičanie náhradného vozidla, zodpovedajúceho vozidlu poškodenému. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. IV.ÚS 2043/17 zo dňa 14.2.2018, ktorý sa zaoberal otázkou nemravnosti účelového navyšovania nákladov na odstraňovanie škôd v systéme povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu a parazitovania na tomto systéme zo strany tretích osôb, pričom v tejto súvislosti uviedol: „Systém povinného ručení slouží k ochrane poškozených při dopravních nehodách a jeho prostřednictvím mají být likvidovány náklady vynaložené na odstránění vzniklé ujmy (materiální a imateriální). Tento systém primárně chrání poškozené, potažmo i viníky nehod, kteří následně nemusí hradit škody zcela z vlastních finančních prostředků. Nelze však připustit, aby byly účelovým navyšováním nakladů na odstraňování

škôd čerpaný finanční prostriedky, ktoré by pri poctivém jednaní čerpaný nebyly, což by nakoniec mohlo íť k uží vŕŕech pojistníkú (nejen podnikatelú v oboru pojiŕŕovnictví), neboť "povinné ručení by podrazilo" Œalovaný tiež uviedol, že vo vzťahu k nároku na zapožičanie náhradného vozidla zaujala svoj postoj aj Národná banka Slovenska v Odpovedi a poskytnutí informácií zo dňa 11.03.2019, v ktorej okrem iného uvádza, že: „Výška nároku na náhradu nákladov za zapožičanie náhradného vozidla je závislá od dĺžky zapožičania náhradného vozidla, pričom Národná banka Slovenska zastáva právny názor, že poškodený má nárok na zapožičanie náhradného vozidla odo dňa poškodenia, resp. zničenia jeho motorového vozidla do doručenia oznámenia poisťovateľa o totálnej ŕške, resp. do ukončenia opravy poškodeného vozidla v súlade s dĺžkou opravy podľa technológie opravy vozidla danej výrobcom konkrétnej značky motorového vozidla a primeraným časovým úsekom na objednanie nevyhnutne potrebných náhradných dielov. Vychádzajúc z uvedeného má podľa Národnej banky Slovenska poškodený nárok na náhradu nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla po splnení nevyhnutnosti a účelnosti zapožičania, a to iba v primeranom rozsahu v súvislosti s kategóriou zapožičaného náhradného vozidla, s cenou zapožičania náhradného vozidla a iba po primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla." Dôvodné je zapožičanie si náhradného motorového vozidla len po dobu, počas ktorej mal autoservis vozidlo opraviť zohľadňujúc čas určený výrobcom vozidla. Z vyššie uvedených dôvodov považuje ŕalovaný nárok ŕalobcu, uplatňovaný v tomto súdnom konaní voči ŕalovanému, v celom rozsahu za nedôvodný.

Œalovaný vo svojej duplike uviedol, že má za to, že forma, akou ŕalobca uzatvára nájomné zmluvy na prenájom náhradného vozidla nie je v súlade so zákonom. Prejav vôle vyjadrený v zmluve má byť zrozumiteľný, jasný a určitý. Pokiaľ ŕalobca uzatvára s nájomcami nájomnú zmluvu tak, že pri jej uzatvorení nie je známa, ani ŕiadnym spôsobom určiteľná doba nájmu, táto zmluva nie je dostatočne určitá a ako taká je neplatná. Priznanie ŕalobcu, že zmluvu uzatvára bez udania dĺžky doby nájmu, ani bez spôsobu jej určenia, potvrdzuje, že ŕalobca ako nájomca nekoná v súlade so zákonom už v takej základnej veci ako je platné uzatvorenie nájomnej zmluvy s nájomcom vozidla. Dôvody ŕalobcu uvádzané vo vyjadrení nemožno považovať za prijateľné a relevantné. Vzhľadom na uvedené má ŕalovaný za to, že konanie ŕalobcu je od počiatku účelové v snahe získať čo najväčší majetkový prospech od ŕalovaného. Œalovaný vyjadril presvedčenie, že pokiaľ by poškodený, t.j. nájomca vozidla neočakával preplatenie nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla od ŕalovaného, pristupoval by k uzatvoreniu nájomnej zmluvy omnoho obozretnejšie a od prenajímateľa by ŕiadal, aby nájomná zmluva bola určitá, jasná a zrozumiteľná. Œalovaný považuje konanie ŕalobcu za zákon obchádzajúce a preukazujúce snahu o čo najvyšší zisk na úkor ŕalovaného bez právneho dôvodu. Sám ŕalobca v podaní uvádza, že „doba nájomného pomeru môže byť dohovorená nielen uvedením určitého časového obdobia jeho trvania, ale i tak, že dobu trvania nájomného pomeru možno viazať na konkrétnym dátumom neurčitému, avŕak objektívne zistiteľnú skutočnosť..." Œalovaný podotýka, že ŕalobca takto formulovanú zmluvu nemá. Œalobca naopak obchádza zákon tak, že uzatvorenú zmluvu následne dopĺňa so spätnou účinnosťou, čo sa, podľa názoru ŕalovaného priedi zásadám jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu. Œalovaný v súvislosti s argumentáciou ŕalobcu poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/131/2019, v zmysle ktorého: „poškodený je oprávnený vybrať si servis/opravovňu, v ktorom si nechá poškodené vozidlo opraviť, sám zväží pri voľbe opravovne/servisu práve všetky ním uvádzané okolnosti, ktoré majú vplyv na dĺžku opravy poškodeného vozidla. Poškodený následne keď si zvolí servis, v ktorom si nechá opraviť poškodené motorové vozidlo nesie riziko, že mu nebude práve z dôvodu dlho trvajúcej opravy vlastného vozidla preplatená uplatnená náhrada za prenájom náhradného vozidla, pokiaľ si náhradné vozidlo na čas vykonávania opravy poškodeného vozidla zabezpečí. Na úkor ŕškodcu a na jeho náklady, v tomto prípade poisťovne, nemôžu v ŕiadnom prípade byť prenesené, objektívne faktory ako napr. počet iných objednávok vo vybranom servise, konanie pracovníkov opravovne, personálne vybavenie a technická vybavenosť servisu a iné, keď ŕškodca (poisťovňa) nemá možnosť výber servisu poškodeným (ŕalobcom) nijakým spôsobom ovplyvniť. Práve ŕalobca pri výbere servisu tieto okolnosti, ktoré sú predvídateľné, má pri výbere servisu zväžiť a vybrať servis, ktorý vykoná opravu poškodenia vozidla v čo najkratšom čase resp. dohodnúť sa na prednostnom vybavení opravy."

Œaroveň ŕalovaný poukázal na rozsudok Okresného súdu Œilina, sp. zn. 14C/54/2022 zo dňa 11.7.2023, ktorý jednoznačne konŕtatoval, že: „za opravu a účelnosť prevažne zodpovedá samotný autoservis, ktorý opravu realizoval a zároveň na základe plnomocenstva sa zaviazal zastupovať poškodeného, ktorému vykonával opravu, voči poisťovni pri likvidácii poistného plnenia." Poškodený (právny predchodca ŕalobcu) sa vŕak voči konaniu, resp. nekonaniu autoservisu môže brániť v osobitnom súdnom konaní. Na druhej strane zmluvný vzťah týkajúci sa opravy poškodeného motorového vozidla je výlučne vzťahom medzi poškodeným a autoservisom, ktorý poškodené motorové vozidlo opravoval, do tohto vzťahu nemá

žalovaný ako poisťovňa ako zasiahnuť a preto je tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný mal dĺžku opravy namietat' voči servisu účelové a zavádzajúce.

Žalobca do dnešného dňa žiadnym spôsobom nepreukázal dôvodnosť neúmerne dlhej doby nájmu náhradného vozidla. Je pravdou, že poškodený nemá povinnosť obiehať autoservisy a zisťovať servis, v ktorom bude vykonaná oprava v najkratšom čase, ale na druhej strane by bolo nespravodlivé žiadať od žalovaného, aby preplácal nájom náhradného vozidla za dobu, kedy vozidlo bolo v servise neúčelne a nebolo opravované.

Žalovaný nemôže byť postihovaný za neschopnosť autoservisu zabezpečiť opravu vozidla v primeranom čase či už z dôvodov na strane menežmentu plánovania opráv v servise, alebo z dôvodu poddimenzovanosti personálnych či technických kapacít, resp. z iných dôvodov, ktoré žalovaný nezavinil. Žalobca predložil vyjadrenie autoservisu, ktorý opravoval poškodené motorové vozidlo, kde servis uvádza, že obhliadka bola vykonaná dňa 18.2.2025, náhradné diely boli objednané dňa 20.2.2025 a dodané boli 9.5.2025. Ako vyplýva z fotografií poškodeného vozidla ako aj z dotazníka pre poškodeného, poškodené motorové vozidlo bolo plne pojazdné, poškodený, podľa vlastného vyjadrenia na ňom po škodovej udalosti najazdil 825 km. Je absurdné, aby bol priznaný nájom náhradného vozidla za 40 dní, pri skutočnosti, že plne pojazdné vozidlo stálo bez vykonávania akýchkoľvek opráv v servise od 3.4.2025 až do 9.5.2025, kedy boli dodané náhradné diely. Opravené vozidlo bolo poškodenému odovzdané dňa 12.5.2025, t.j. 4 dni po dodaní náhradných dielov, teda je nepochybné, že oprava skutočne trvala maximálne štyri dni. Nemožno považovať za spravodlivé priznať žalobcovi nájom za 40 dní opravy vozidla, keď sám žalobca predložil dôkaz, že plne prevádzkyschopné vozidlo stálo vyše mesiaca v autoservise bez toho, aby na ňom boli vykonávané akékoľvek opravy. Žalobca vo svojom podaní uvádza, že v danej veci je relevantné ako dlho bolo poškodené vozidlo v oprave. Žalovaný toto tvrdenie nerozporuje, ale pre konanie je podstatné, ako dlho bolo vozidlo v servise z dôvodu jeho skutočnej opravy a toto žalobca nepreukázal. Naopak žalovaný riadne vysvetlil, z akého dôvodu priznal potrebný rozsah skutočnej dĺžky trvania opravy v trvaní 21 dní, čo je nepomerne dlhý čas, ako skutočne trvala oprava vozidla. V zmysle kalkulácie opravy vozidla žalovaný určil ako potrebnú dĺžku opravy v trvaní 6,1 hodiny. Žalovaný nepopiera potrebu dodržania technologických postupov a potrebu času na objednanie náhradných dielov, avšak je nemysliteľné, aby oprava vozidla v dĺžke 6,1 hodiny, t.j. v rozsahu jedného pracovného dňa trvala skoro šesť týždňov, obzvlášť keď bol autoservis schopný opraviť vozidlo do štyroch dní po dodaní náhradných dielov. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný nárok žalobcu v celom rozsahu neuznal, a preto navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

3. Súd dňa 15.12.2025 v zmysle § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku verejne vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania v spojení s § 177 ods. 2 písm. a) Civilného sporového poriadku, podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur, a to na základe tvrdení žalobcu a ním predložených listinných dôkazov, nachádzajúcich sa v súdnom spise, a to najmä zmluva o nájme č. 165/2025 zo dňa 3.4.2025 spolu s protokolom o prenájme, čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 22.5.2025, potvrdenie autoservisu o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla zo dňa 12.5.2025, faktúra č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.5.2025, zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 22.5.2025, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22.5.2025, uplatnenie si náhrady škody zo dňa 22.5.2025, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 2.6.2025, potvrdenie Tatrabanky, a.s. o platbe zo dňa 3.6.2025, kalkulácia z č.l. 23-25, list NBS zo dňa 11.3.2019 adresovaný MIPA RACING, s.r.o., vyjadrenie ALTERIA MOTOR, s.r.o. zo dňa 30.3.2022, vyjadrenie MD-Bavaria Žilina, s.r.o. zo dňa 2.11.2021, vyjadrenie C. D. zo dňa 30.3.2022, vyjadrenie C. D. plus, s.r.o. zo dňa 29.7.2025, krycí list zo dňa 12.5.2025, faktúra č. XXXXXXXX, fotografia z č.l. 58, dotazník pre poškodeného z č.l. 59 a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že dňa 5.2.2025 došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle zn. B. D., EČV: G., ktorého držiteľom bola v tom čase poškodená A. B.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. V dôsledku tejto škodovej udalosti poškodená užívala náhradné vozidlo zn. KIA Ceed, AT EČV: G. XXXXX, a to formou prenájmu náhradného vozidla na základe zmluvy o nájme č. XXX/XXXX zo dňa 3.4.2025, uzavretej so žalobcom. Nájom bol dohodnutý na dobu určitú od 3.4.2025 do 12.5.2025 za zmluvné nájomné v sume 35,- € s DPH / deň s poplatkom za pristavenie a odobratie vozidla 50,- €. Nájomné bolo poškodenému vyčíslené faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.5.2025, splatnou dňa 6.6.2025, a to za 40 dní nájmu náhradného vozidla po 35,- € s DPH / deň a bol vyúčtovaný aj dohodnutý

poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 50,- € t.j. spolu vo výške 1.450,23 €. Poškodený uzatvoril so žalobcom dňa 22.5.2025 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti spôsobenej motorovým vozidlom zn. B. G. z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca v sume 1.450,23 € s DPH. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznamované listom zo dňa 22.5.2025. Následne si žalobca u žalovaného uplatnil náhradu škody z takto postúpenej pohľadávky a žalovaný po ukončení šetrenia poistnej udalosti dňa 02.06.2025 poskytol žalobcovi poistné plnenie v sume 785,12 € zodpovedajúcej nákladom na nájom náhradného vozidla po dobu 21 dní (vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla). Nad tento rozsah žalovaný plnenie nepriznal majúť za to, že tento nezodpovedná technologickým postupom udávaným výrobcom, času na objednanie náhradných dielov, času potrebnému na presun vozidla medzi pracoviskami. Z vykonaného dokazovania bolo ďalej preukázané, že poškodené motorové vozidlo zn. Opel Corsa, EČV: G. bolo prevzaté do autoservisu C. – D. plus, s.r.o. dňa 3.4.2025, jeho oprava bola ukončená dňa 12.5.2025 a po doručení krycieho listu zo strany žalovaného dňa 12.5.2025 bolo vozidlo totožného dňa odovzdané jeho držiteľovi. Z vyjadrenia servisu C. – D. plus, s.r.o. zo dňa 29.7.2025 mal súd preukázané, že poškodené vozidlo bolo do servisu prijaté dňa 3.4.2025; náhradné diely boli servisom zabezpečené ešte pred prijatím poškodeného vozidla do servisu, dodané boli dňa 9.5.2025. Oprava bola vykonaná v štandardnom režime s ohľadom na kapacitu servisných technikov a nebola zo strany servisu nijako umelo predlžovaná. Dĺžku opravy teda považovali za štandardnú a adekvátnu s ohľadom na jej rozsah a technickú náročnosť. Oprava bola ukončená dňa 12.5.2025 vystavením faktúry. Dňa 12.5.2025 bol vydaný krycí list poisťovne škodcu.

5. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

6. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

7. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

8. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

9. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

10. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu vrátane inej ujmy spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

11. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví, inej ujmy a nákladov pri usmrtení, b) škody vznikutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

12. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti
a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

13. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

14. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

15. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla náhradu škody vrátane inej ujmy uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

16. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Súd v prvom rade zaoberal aktívnou a pasívnou legitímáciou sporových strán, nakoľko túto žalovaný namietal. Čo sa týka aktívnej vecnej legitímácie súd konštatuje, že súd mal preukázané postúpenie pohľadávky titulom náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla z poškodeného voči žalovanému ako dlžníkovi na žalobcu, a to zmluvou o postúpení zo dňa 22.5.2025, v dôsledku čoho prijal záver o aktívnej legitímácii žalobcu v tomto konaní. Je toho názoru, že aj samotný žalovaný v konečnom dôsledku považuje žalobcu za aktívne legitimovaného, nakoľko mu poukázal časť poistného plnenia. Predmetom tejto žaloby je práve tá časť uplatňovaného poistného plnenia, ktorú žalovaný odmietol žalobcovi uhradiť. Súd je toho názoru, že v prejednávanej príhode išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený, a preto žiadny rozpor so zákonom nezistil. Nakoľko predmetom žaloby je časť poistného plnenia, ktorú si žalobca uplatnil u žalovaného a tento mu ju nevyplatil, je daná aj pasívna vecná legitímácia žalovaného, ktorý ju svojím postupom (listom zo dňa 2.6.2025) a následným konaním (ktoré vyplýva z č.l. 12 – potvrdenie banky o poukázaní sumy vo výške 785,12 € zo strany žalovaného žalobcovi) rovnako potvrdil. Ak žalovaný je povinný zaplatiť účelne vynaložené náklady na prenájom náhradného vozidla ako poisťovateľ, je potom daná jeho pasívna vecná legitímácia nielen voči osobe poškodeného ale samozrejme aj voči osobe, na ktorú bol nárok poškodeného platne postúpený. Súd tak konštatuje, že je daná tak aktívna ako aj pasívna vecná legitímácia sporových strán.

19. Podanou žalobou sa žalobca, ako postupník pohľadávky, domáha proti žalovanému plnenia na náhradu škody podľa § 427 ods.1 Občianskeho zákonníka, ktorá bola postupcovi pohľadávky spôsobená, resp. vyvolaná, osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, resp. motorového vozidla. F. podľa tvrdení žalobcu spočívala v zmenšení majetku poškodeného v dôsledku úhrady nájomného za používanie náhradného motorového vozidla počas opravy poškodeného vozidla, resp. do doby jeho prevzatia v autoservise. Žalovaný ako poisťovateľ škodcu uznal dôvodnosť tohto nároku iba čiastočne v rozsahu 21 dní trvania nájmu (čo riadne splnil), a neuznal v trvaní ďalších 19 dní (čo je predmetom sporu). Dôvodom takéhoto postupu žalovaného bolo, ako vyplýva z podaného odporu, že

poškodené vozidlo sa nachádzalo v príslušnom autoservise neprimerane dlhú dobu z dôvodu existencie objektívnych skutočností na strane príslušného autoservisu.

20. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcu v tom smere, že škodou v prejednávacom prípade sú účelne vynaložené náklady v dôsledku úhrady nájomného za používanie náhradného motorového vozidla, nakoľko na strane poškodeného dochádza k zmenšeniu jeho majetku v dôsledku úhrady týchto nákladov. V tomto smere je nutné zdôrazniť, že pokiaľ ide o náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla, táto otázka už bola ustálená judikatúrou Ústavného súdu SR tak, že poisťovateľ je povinný náhradu poskytnúť v rozsahu, v ktorom boli náklady vynaložené nutne a účelne. Otázka, či náklady za nájom náhradného vozidla boli nutné a účelné, závisí na posúdení konkrétnych okolností prípadu. V zmysle ďalej uvedenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR však nevyhnutná doba opravy poškodeného vozidla takouto významnou okolnosťou nie je (napr. nález ÚS SR III. ÚS 322/2025 zo dňa 17.07.2025 a I. ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025). Práve v uvedenom náleze I. ÚS 291/2025 bola predmetom ústavnej sťažnosti identická situácia ako v tu posudzovanej veci a zásadnou otázkou bola práve primeranosť doby trvania opravy poškodeného vozidla v servise. Rovnako ako tu, tak aj v danej veci preukazovala žalovaná svoje tvrdenie o primeranosti kratšej doby opravy okrem iného odborným stanoviskom. Odvolací súd v danej veci prijal záver, že doba opravy poškodeného vozidla v servise (65 dní) bola skutočne neprimeraná, konštatoval preukázanie primeranosti kratšej doby opravy (44 dní), a iba v rozsahu tejto kratšej doby opravy považoval za dôvodný nájom náhradného vozidla. Ústavný súd sa s názorom odvolacieho súdu v danej veci nestotožnil a s odkazom na svoje rozhodnutia vo veciach III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024 uviedol, že: „Krajský súd v dôvodoch napadnutého rozsudku tam vymedzené závery nerešpektoval a pri rozhodovaní o nároku na náhradu za nájom náhradného motorového vozidla považoval za podstatnú nevyhnutnú dobu opravy poškodeného vozidla (rozhodujúce skutočnosti), a to na podklade žalovanou stanoveného rozsahu poškodenia vozidla a kalkulácie nákladov na opravu, ktoré boli v súlade so žalovanou predloženým odborným vyjadrením. Odôvodnenie krajského súdu je tak v protirečení s ústavným súdom konštatovanou ústavnou udržateľnosťou stanoveného účelu náhradného motorového vozidla, ako aj účelnosťou nákladov za nájom náhradného vozidla a v neposlednom rade aj primeranosťou nákladov súvisiacich s prenájomom náhradného vozidla, ktorá je previazaná s kontinuálne pretrvávajúcou potrebou užívania tohto náhradného vozidla“. Z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025 je pri posudzovaní dôvodnosti trvania nájmu náhradného vozidla ďalej zrejmé, že je nesprávne, považovať za podstatnú nevyhnutnú dobu opravy poškodeného vozidla, zistenú okrem iného na podklade odborného vyjadrenia. A contrario, otázka, aká doba je nevyhnutná na opravu poškodeného vozidla, je z hľadiska dôvodnosti používania náhradného vozidla nepodstatná, teda bezvýznamná. V zmysle záverov Ústavného súdu SR vyplývajúcich z odkazovaných rozhodnutí nie sú preto pre posúdenie dôvodnosti nájmu náhradného vozidla rozhodujúce okolnosti týkajúce sa trvania opravy poškodeného vozidla v servise a nájom náhradného vozidla je dôvodný až do času, pokiaľ nebude poškodené vozidlo zo servisu vydané poškodenému ako opravené. Akokoľvek dlho bude oprava poškodeného vozidla v servise trvať, a akýmkoľvek dôvodom bude trvanie tejto opravy spôsobené, bude celý čas trvania opravy poškodeného vozidla dôvodný nájom náhradného vozidla, až do času vydania opraveného vozidla poškodenému. Vzhľadom na bezvýznamnosť otázky času nevyhnutnej opravy poškodeného vozidla v servise konštatovanú citovaným rozhodnutím Ústavného súdu SR, je preto nutné konštatovať, že na strane poškodeného sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady za prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní od 3.4.2025 do 12.5.2025. Toto obdobie zahŕňa celú dobu trvania opravy (zotrvania) poškodeného motorového vozidla v servise a nie je významné, či táto doba bola dlhšia, než doba nevyhnutná na vykonanie opravy poškodenia.

21. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 785,12 € je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 665,11 € uplatnená dôvodne. Súd dospel k záveru, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je žalovaná istina, t.j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla.

22. Čo sa týka úrokov z omeškania je možné prijať záver, že pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa

§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcim sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z.. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t. j. od 18.6.2025. Poistné šetrenie bolo ukončené dňa 2.6.2025, od nasledujúceho dňa začala žalovanému plynúť pätnásťdňová lehota na plnenie v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., ktorá uplynula dňa 17.6.2025. Súd teda posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na plnenie - od 18.6.2025, od ktorého dátumu žalobcovi vznikol zákonný nárok na úroky z omeškania. Súd preto žalobcovi priznal úroky z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to úroky z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania t.j. vo výške 7,15% ročne. Právo na úroky z omeškania tak, ako ich súd priznal korešponduje aj s názorom, vysloveným v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 309/2020.

23. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania, a to tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Trenčín prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 127, § 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 62, § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).